НЕВРОКОПСКА ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ
"ДИМИТЪР ТАЛЕВ"

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
НАУКА И ОБРАЗОВАНИЕ ЗА ИНТЕЛИГЕНТЕН РАСТЕЖ

www.Светилник.npg

Нашата училищна вселена

БРОЙ 1, М. ДЕКЕМВРИ, 2016Г. ГОДИНА НА ИЗДАВАНЕ XXI web site: http://www.npg-gd.com

МИГЛЕНА АНГЕЛОВА – ПОБЕДИТЕЛЯТ ВЪВ „ ВИП БРАДЪР 2016“ – ИСКРЕНО И ЛИЧНО ЗА СЕБЕ СИ, ХАЙЛАЙФА И „ВИП БРАДЪР“
>>стр.2, 3, 5

ЕВДОКИЯ ПОПАДИНОВА - СБЪДНАТИТЕ МЕЧТИ НА ЕДНА ГОЛЯМА БЪЛГАРСКА ФУТБОЛНА НАДЕЖДА“
>> стр.4, 5

ДЕТСКИТЕ БРАКОВЕ ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА МЕЖДУНАРОДНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ GIRLS NOT BRIDES **>> СТР.10**

РУБРИКАТА „ НА ГОРЕЩИЯ СТОЛ“ – ИНТЕРВЮТА С ПРЕПОДАВАТЕЛИТЕ: КИМЛЕ КАРДАШЕВА, ВАСКА КАРТАЛОВА, МАРИЯ КИРЕВА И ТОМА БАЛТОВ **>> СТР.11,12**

В навечерието на Рождество Христово искам да пожелая светлината на празника да озари бъдещето ви! Да сте живи и здрави , а 2017г. да е по-щастлива и незабравима.

Това, което написах в писмото си до Дядо Коледа, е хората да живеят по-спокойно и да бъдат по-добри. По този начин ще носим духа на Коледа постоянно със себе си.

Нека през Новата 2017 година съзидаваме заедно! Когато усилията са насочени към нещо красиво, то непременно се случва. Сигурна съм в това! Ежедневните трудности не бива да ни спъват, не трябва да преставаме да се борим за това, което заслужаваме, а именно по-добър живот за нас и нашите деца. А те един ден ще ни се отблагодарят! Светли празници на всички!

С поздрав: Мария Георгиева,
Директор на НПГ „Д.Талев“

ПЕТЯ ДУБАРОВА – ПОЕТИЧНАТА ИКОНА, ОСТАНАЛА ЗАВИНАГИ НА 17 **>>стр.8**

УЧИТЕЛЯТ КРИСТФЪР БЪКСТОН –-- В СПОМЕНИ ЗА ГОЛЯМАТА ПОЕТЕСА ПЕТЯ ДУБАРОВА **>>стр.9**

НПГ НОВИНИ **>> СТР. 6, 7**

Гл. редактор: Елена Търтова
e-mail: tevestnik@mail.bg

За броя работиха:
Мария Савова, Елис Ходжова, Сюлейман Господев – 8а; Иванка Дакова -9б, Златина Ковачева, Теодора Бързева, Марияна Каратанева- 10г; Ивана Милева, Виолета Милева, 12г

МИГЛЕНА АНГЕЛОВА – ПОБЕДИТЕЛЯТ ВЪВ „ ВИП БРАДЪР 2016“ – ИСКРЕНО И ЛИЧНО ЗА СЕБЕ СИ, ХАЙЛАЙФА И „ВИП БРАДЪР“

Скоро след края на реалити шоуто „ Вип брадър 2016“ нашият екип се свърза с победителката – г-жа Миглена Ангелова. Открихме я в Шанхай, където съвместно с „Шанхай медиа груп“ продуцира документален филм за инвестиционния климат в България.

Госпожа Ангелова изключително отзивчиво откликна на молбата ни за интервю. Така ви представяме второто гостуване на тази умна и силна жена на страниците на нашия вестник / Да припомним – първото интервю за вестника тя даде няколко години по-рано като водеща на предаването „ Искрено и лично“/.

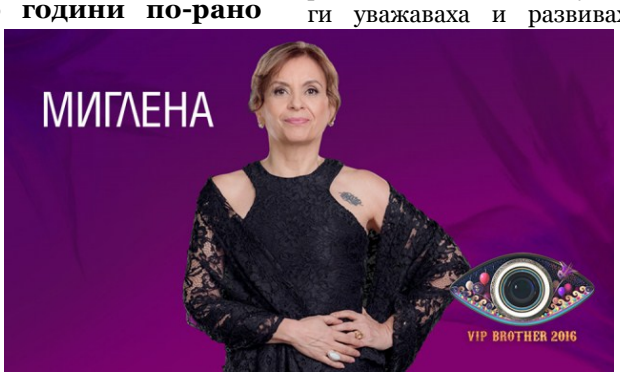

Миглена Ангелова е родена на 20 май 1965 година в гр. Русе. Средното си образование завършва в Русия, тогава Съветски Съюз.
Магистратури: „Руска филология“ и „Журналистика и масови комуникации“.
Специализирала е: телевизионна журналистика, медиамениджмънт, връзки с обществеността, интернет комуникации и психология на журналистиката.
От 2009 и до сега Миглена се концентрира върху спецификата на интернет медиите, социалната психология и психологията на журналистиката, които специализира в Международната академия за телевизия и радио на Русия. Участва в семинари на Академията в Неапол, Копенхаген, Виена и др.

Каква ученичка бяхте? Как си спомняте ученическите години?

Отличничка. Сериозна. Обичах да организирам рецитали, сама подбирах стиховете, музиката към тях, която ги оформяше, сама преценявах на кого кои от тях да дам. Много го обичах това. Някои мои съученици и до днес си спомнят какви зали събираха моите рецитали и колко беше вълнуващо. В трети клас пък организирах класен вестник. Тогава нямаше нищо от днешните улеснения в текстообработката и размножаването на различни носители. Тиражът беше 9 броя, правехме го с една печатна машина на машинописни листи, без индиго, за да не подценяваме някои от читателите, оформяхме картинките на ръка - едно и също 9 пъти! Издържа четири издания. Ученическите години... Честно казано, радвам се, че свършиха.

Завършили сте в Русия / СССР – тогава/ - какво от онази образователна система Ви е оставило траен спомен?

Много си обичам учителите. С някои от тях и досега поддържам връзка. За мен е много важно и те да продължават да се гордеят с мен. Преди няколко години признах на моята класна в Русия, може би единственото си прегрешение. Писахме си за един наш съученик, който постоянно крадеше класния дневник и на нея й се налагаше да ни възстановява оценките. Та си признах, че в един от пътите, дневникът напусна училище в моята ученическа чанта. Тя не можа да повярва, че съм съдействала по такъв начин, а на мен, въпреки изминалите години, ми стана доста неловко - Нина Алексеевна ми имаше безгранично доверие, знаех го, но солидарността със съучениците също беше възпитавана именно от нея. Аз мисля, че онази образователна система е минало, също като строя, който тя обслужваше. Харесвам някои от учителите си оттогава, тези, които ни учеха да мислим. Учеха ни да учим. Разказваха увлекателно това, което преподаваха. И те го правеха, въпреки системата. Хубавото беше в това, че учителите бяха стимулирани да опитват различни похвати на обучение в една доста тясна рамка, затова ги уважаваха и развиваха. Но като цяло, имам много претенции към училището и образователната система и от преди 20-30 години и към това, което става сега.

В какво се състои силата и слабостта на Миглена Ангелова?

Силата е слабост и обратно. Всичко зависи от ситуацията, в която се проявява едно или друго качество. Няма черти, които само да помагат или само да пречат - всичко зависи от ситуацията. Но това, което човек е длъжен да прави постоянно, е да опознава себе си, за да умее да се владее и да ограничава негативните прояви на чертите си в ситуациите, когато именно тези черти са провокирани. А може да опознава себе си само ако много чете и то качествена литература.

Как бихте „ нарисували с думи“ днешните млади хора?

Мисля, че са нашия т по-добър вариант. Аз поне виждам в тях много повече доброта и състрадание, отколкото имаше в нас. Не бих казала и, че ние четяхме повече. Аз харесвам младите хора, защото съм от тях. От тях и на тяхна страна, винаги и независимо дали са вчерашните млади, днешните или утрешните. В младите хора винаги има надежда, възможности и доброта, която далеч не винаги я има у възрастните.

А хайлайфът в България ка Ви се струва?

В България няма хайлайф. Дори не съм много сигурна, че има лайф, камо ли хайлайф. У нас... предимно се оцелява и не е от голямо значение дали си в горната част на социалната стълбица, или в по-долната. “Оцеляването” е дамгосано на челата ни. Поголовно.

Вие имате четири деца и като майка сте им дали много, научили сте ги на много неща. А те Вас на какво Ви научиха?

На много повече отколкото аз - тях. Но най-важно е, че ме примиряват с живота. Колкото и да се тръшкам, че нещо се случва или, че нищо не се случва, винаги се стига до това, че единственото, на което държа, е да са живи и здрави и те, и техните деца.

В момента сте в Китай. Какъв е поводът и какви са Ви впечатленията оттам?

От няколко години работя с една от големите медийни групи в Китай - “Шанхай медиа груп”. Целта е да популяризираме България като бизнес дестинация и като място, което е

достойно за инвестиции. Считам, че това е моя начин да бъда полезна на родината си, поне на този етап. Харесвам Китай, чувствам се у дома си тук. Колкото и да изглеждаме различно, мисля, че народите ни много си приличат. Китай далеч не е място с евтина работна ръка и некачествена продукция. Дори напротив. Иска ми се да разказвам на хората в Европа и за това, че Китай е доста авангардно, технологично място, с което се съобразяват.

Да Ви попитаме за „ Вип брадър“. Как решихте да влезете във реалити формата?
Малко са решенията в живота ми, които съм вземала с толкова силна вътрешна убеденост. Екипът на предаването ме кани от седем години, но аз бях някак вътрешно неподготвена и си давах сметка за това. Може би не толкова ясно формулирано и не по този начин, но не се съгласявах. Тази година усетих, че вече мога и е време да проверя твърдостта на жизнените си позиции, силата на собствените си убеждения. Считам, че е много важно човек да си дава ясна сметка на кой етап в живота си се намира, а и не само в живота - ясната сметка и точната самооценка са много важни. Това ми се искаше да проверя и го проверих.

От днешна гледна точка какво е за Вас като социален и психологически експеримент „ Вип брадър“?

„Вип Брадър“ е много по-сериозно предаване, отколкото изглежда, че е. Вярно е, че то е предназначено за много широка аудитория и може би именно в това е неговата изключителност, защото то е едновременно много неща: и възможност да провериш себе си, и възможност да анализираш доста точно обществените нагласи и място, където да проследиш моделите на психологическите реакции, рефлексите за колективна отговорност или безотговорност, моделите на поведение в живота на обществото ни. Разбира се, далеч невинаги всички тези предпоставки личат ясно, много зависи от подбора на участниците. Има участници-катализатори, аз съм една от тях. Катализаторите ускоряват реакциите, правят ги по-силни и по-ярки, с всички екстри :))) **В „ Къщата“ Вие успешно и всекидневно успявахте да се задържате над бита, над битовизмите. Как го правите? Има ли духовни учения, по които се увличате и които Ви помагат да „балансирате“?**
Мисля, че никой не е над бита, защото той е част от живота. При това голяма част от живота. Но битът, също като емоциите и настроенията, не може да бъде поставян над логиката и да бъде оставян да ръководи стихийно отношенията между хората. Битът и емоциите не би трябвало да бъдат щит, който да покрива вътрешните дефицити. Аз много говорех за вътрешните дефицити в Къщата. Всички ги имаме и това е нормално. Не е нормално да не ги познаваме и да не ги владеем. Не е проблем кой е измил чиниите, и кой е изял сиренето. Проблем е кой и защо се е обидил, кой и защо се е засегнал от това. Инфантилността се дължи именно на непознаването на самия себе си. Да реагираш като дете, когато си възрастен, е наистина смешно. Но аз считам за грях да се оставиш на 40, 50 години детето в теб да определя поведението ти. Това е проблемът. Духовни учения - не, аз съм почитател на приложната психология. Осъзнах преди години, че нищо не е толкова субективно, колкото ни се иска да мислим. За съжаление, човек е изключително лесно сугестируемо същество и е на върха на биологичната пирамида единствено защото сам е правил класификацията.

Има ли съквартирант, който най-силно да Ви е изненадал от гледна точка на това – да сте имали една представа за него и тя тотално да се е променила в Къщата?
Аз работех интензивно почти до самото си влизане в Къщата. Не знаех, а и не ме интересуваше особено, кой ще бъде с мен в проекта, защото всичко, от което имаме нужда и, което ни пречи, е в нас самите. В светлината на въпроса ви, бих казала, че съквартирантът, който ме изненада, беше Роро. Не зная защо аз имах респект към него. Може би, заради ММ. Не зная защо. В Къщата имах тотална промяна само към него. С останалите или бях наясно, или нямах никакви очаквания.

Емануела бе Ваша близка приятелка в Къщата. Всички говореха с насмешка за интелекта й. Тя Вас с какво Ви впечатли?

Аз съм много внимателна към понятието “приятелка” и ако помисля дали Еми отговаря на критериите ми за приятелство, то бих казала - да, с уговорката, че ми трябва още време. Но като цяло - Еми е приятел и то - много добър приятел.

ЕВДОКИЯ ПОПАДИНОВА: *СБЪДНАТИТЕ МЕЧТИ НА ЕДНА ГОЛЯМА БЪЛГАРСКА ФУТБОЛНА НАДЕЖДА*

Евдокия Попадинова е родена на 26 октомври 1996 в град Хаджидимово, България. Първата българска футболистка, играла в Англия, отначало в „Бристол Академи“, а след това в Лондон Бойс във втора дивизия. Понастоящем играе в САЩ за Северозападния университет Охайо, град Лима за отбора на Рейсърс. Попадинова дебютира за националния отбор на България на 20 август 2013, при гостуването в Скопие в приятелски мач с Македония 4:2. В 67 минута отбелязва своя първи гол .

След като НПГ „Димитър Талев“ стана безспорен лидер във всички дисциплини на междуучилищния есенен турнир, провел се през месец ноември, екипът на училищния вестник реши да направи изненада на отбора по женски футбол в НПГ. Поканихме на интервю славещата България футболистка Евдокия Попадинова и, въпреки натовареното си ежедневие, тя отдели от времето си за нас, училищните журналисти, и отговори на всичките ни въпроси. Сърдечно благодарим за отзивчивостта и желаем много спортна слава на Евдокия Попадинова!

А много скоро след нашето интервю Евдокия Попадинова стана носител на приз „ Спортист на годината 2016“, „ Посланик на спорта“, връчен от община Благоевград. Честито!

Как си спомняте ученическите си години?

Разбира се, че си спомням ученическите си години, защото те бяха страхотни. Бях отлична ученичка, всяка година завършвах с пълнен отличен. Страшно много се забавлявах в училище; какво ли не правихме със съучениците ми в междучасията. Имам толкова хубави спомени. Като интересна случка се сещам, че съм била повече с момчетата и си спомням как се катерехме по старите бараки , прескачахме от едната на другата и се гонехме. Учителите много ни се караха и ни наказваха, но въпреки това продължавахме да го правим.

Как се запалихте по футбола? Спомняте ли си първата тръпка, която Ви накара да се пристарстите към този спорт?

От много малка ми харесваше, когато се събирахме на улицата да ритаме; имало е пъти, в които сме играели дори двама на двама и не ни е омръзвало да тичаме. Спомням си с каква страст играехме и още оттогава заобичах футбола.

Срещу кой отбор бе най-първата Ви победа? Помните ли?

Когато преминах да играя в женския футбол за Спортика(Благоевград) първата ми победа беше срещу Екомет(Пловдив)

Какво Ви отведе в Англия и как Ви приеха в отбора там, а по-късно и в Америка? Какви бяха първите отзиви на треньорите за Вас?

В Англия отидох с помощта на Емил Кърцелски. Той ми беше треньор преди това в Спортика и в Националния отбор. Страшно много неща като футболистка научих от него, той е страхотен треньор и човек и именно той е причината аз да играя извън България. Даде ми идея как да стигна и до Америка, за което съм му много благодарна. Всичките треньори досега, които съм имала, винаги са казвали за мен, че съм много бърза и сърцата футболистка. Радвам се много от този факт, защото аз наистина давам страшно много от себе си и е хубаво, когато има хора, които оценяват целия този труд.

Баща Ви също е треньор по футбол. Каква е неговата оценка за Вас като спортист и какво Ви е казвал, че очаква от Вас?

Баща ми в началото не ме подкрепяше много, защото футболът е мъжки спорт, но от момента, в който видя, че имам качества, не е спирал да вярва в мен и мисля, че очакванията му са големи, но на мен ми е достатъчно да знам, че вярва в мен и ме подкрепя! Големите очаквания са по-скоро от мен, защото аз знам повече от всеки какво искам!

А майка Ви как прие тренировките по футбол в началото?

Като цяло - и майка ми, и баща ми бяха против, но като видяха какво желание имам и с каква страст играя, започнаха много да ме подкрепят и се превърнаха в моята най-голяма опора през всичките тези години във футбола.

За какви още победи във футбола си мечтаете?

Има много още какво да дам и какво още да спечеля. Тази година победихме отбора на Челси, докато играх в Англия, а в Америка спечелихме всичко възможно и станахме първи в държавата. Сега си мечтая да играя в професионалната лига на Америка! Иска ми се един ден там да побеждавам отбори и да вкарвам голове!

Вие сте нападател в спорта. А в живота как се самоопредяте?

Бих казала, че съм много амбициозен човек, който мрази да губи. Давам всичко от себе си, за да победя, дори това качество понякога ми вреди, защото аз искам победа на всяка цена, а в някои случаи цената е много висока.

Кое спортно качество смятате, че Ви е помагало да станете шампион?

Може би фактът, че съм прекалено отдадена на това, което правя, влагам страшно много усилия и труд. Друго качество, което много ми помага е, че никога не се отказвам.

Учите спортен мениджмънт. Искало ли Ви се е да развиете женския футбол в България?

Разбира се, винаги и с каквото мога бих помогнала за развитието на женския футбол в България.

Какъв е вашият стил на обличане? Какво харесвате да носите?

При по-специални поводи обичам да се обличам като Бионсе , но в повечето случаи ми харесва да нося спортни дрехи.

На кого във футбола се възхищавате?
На най-добрия футболист в света - Cristiano Ronaldo!

Какво новогодишно обещание бихте си дали, което да изпълните през следващата година?
Искам да съм най-вече жива и здрава, както аз, така и цялото ми семейство. Това най-вече искам да си пожелая, защото другите неща се постигат. Но със сигурност се надявам на още повече голове през 2017 година.

Къде ще бъдете на Коледа и Нова година?
На Коледа ще съм в моето любимо градче Хаджидимово, с моето семейство и роднини. На Нова Година, може би , в Благоевград с приятели.

В училището ни има отбор по женски футбол. Когато си идвате в Хаджидимово, бихте ли приели да бъдете гост в училището ни и да се срещнете с отбора? А може би и да изиграете един мач с него?
Разбира се, за мен ще е удоволствие. Силно се надявам да имам свободно време и да поритаме с момичетата.

Пожелайте нещо на читателите ни...
Пожелавам на всички хора най-вече да бъдат живи и здрави и да следват мечтите си и- не на последно място- весели празници и много усмивки!

Интервюто взеха: Теодора Бързева и Златина Ковачева, 10г клас

МИГЛЕНА АНГЕЛОВА – ПОБЕДИТЕЛЯТ ВЪВ „ ВИП БРАДЪР 2016“ – ИСКРЕНО И ЛИЧНО ЗА СЕБЕ СИ, ХАЙЛАЙФА И „ВИП БРАДЪР“

/продължение от стр.3/

С Еми се сближихме във формата, това е така. С нея продължаваме да се чуваме често и сега, когато съм в Китай. С надсмешка за Емануела могат да говорят само “псевдоинтелектуалци”, защото не им се иска да правят разлика между интелект и начетеност. Еми е интелигентна, а те са начетени и изключително неинтелигентни. Колкото и да се перчат с прочетените книги или с изгледаните филми, нищо не е влязло в душите им от тях и именно това е неинтелигентността.

Познавам хора, които не са чели кой знае какво, но са природно интелигентни, интересни, стойностни, страхотни приятели. Приятели по убеждение, не по интереси, и то по лично-кариерни интереси. Еми много ми харесва с упоритостта си. Тя неслучайно е звезда. И “звезда” не е човек, който получава много срещу участията си, както някога беше казал Слави, “звезда” е човек, който осветява пътя, дава посока. Чуйте песните й. Те дават сили да отстояваш себе си. Не харесвам хората, които се изчервяват, когато някой каже “задник”, а не, примерно “седалище”. Времето на имитираната аристокрация мина. Важно е какво можеш и колко образовано е сърцето ти.

„ Направи си шоу“ е Вашата автобиографична книга. Бихте ли я представили на аудиторията ни с няколко изречения.
“Направи си шоу” е книга, написана с хумор, и не само с хумор, за терзанията ми в първите години на предаването “Искрено и лично”, което за мен беше най-сериозната житейска школа.

Къде ще бъдете на Коледа и Нова година и какво новогодишно обещание бихте си направили за следващата година?
Ще бъдем заедно със 75% от децата ми, тоест само голямата ми дъщеря Дора и семейството й ще отсъстват, в столичен клуб, в който Емануела ще пее на Нова година. Така че ще бъдем заедно с нея и с моето семейство. На Нова година ще си обещая нещо, за което нямам талант, и за съжаление, предполагам, отново ще остане само пожелание - да се науча просто да си почивам, аз не умея.

Пожелайте нещо на читателите ни.
Пожелавам им да не страхуват от тъмните кътчета в душата си. Бялото и черното съществуват заедно. Ако има бяло, задължително има и черно, и то с еднаква сила. И обратното. Това е нормално, ненормално е да не познаваш себе си.

Интервюто взеха: Мария Савова, 8а клас и Марияна Каратанева, 10г клас

ТЕОДОРА БЪРЗЕВА ОТ 10Г КЛАС – ПРИКЛЮЧЕНЕЦ С ВЪЗТОРЖЕНА ДУША

Теодора Бързева от 10г клас определено е адреналиново момиче. Освен че търси адреналина в журналистическата професия, тя е и страстен почитател на екстремните спортове като скално катерене, рафтинг, парапланеризъм. Запален спелеолог е. Най-голямо възхищение изпитва, когато е сред природата. Тогава се чувства като прашинка сред нейното могъщо величие. Теодора споделя мотото за природата на телевизионния канал Nat Geo Wild " Природата не си прави селфита, не се интересува от пари и не търси вашето одобрение. Природата просто Е...! " Първоначално Теди не казва на семейтвото си за екстремните увлечения от страх, че ще я спрат да ги практикува. Впоследствие обаче близките й са запознати и днес тя с възторг и широко отворени очи приема предизвикателствата на пещери, скали и на необятното въздушно пространство.

Проникването в пещери за Теди е като влизане в друг свят – магичен, красив и сякаш отвъд времето.

Най-екстремната пещера, която е посетила, е „Мануилова дупка“ край Рибново . Тя е екстремна , защото се прониква много трудно и е шеста в Европа по трудност. Но признава, че най-красивата пещера е в Македония – пещерата „ Момичек“. Тази пещера е известна с многото си образувания и водопади – например черно-белия водопад.

За пещерите Теди казва: „ Първото чувство да влезеш в пещера е чувство на възхищение и любопитство, но на и на спокойствие. Откъсваш се от ежедневното движение и попадаш в абсолютна тишина. Радваш се на факта, че си от малцината, които могат да са вътре. В „ Мануилова дупка“ имах необичайно преживяване - влязох в много тясно пространство и едва се проврях. Тогава ми се стори страшничко. Веднъж се изгубих – в „ Момичек“ – но ме намериха. Имаше много галерии и бях любопитна да обиколя навсякъде. Напуснах групата и се озовах в различни галерии. Чувах другите, но не можах да ги видя. Успяха да ме намерят. Но и тези ситуации не биха ме отказали от магията, наречена „ пещери“. Мечтата ми е да скачам с парапланер. И това скоро ще стане. Ще покоря вички стихии – земя, огън, въздух,вода.“

КАКВО СЕ СЛУЧИ ПРЕЗ ПЪРВИЯ УЧЕБЕН СРОК?

КЛУБ „СЪВРЕМЕННИК“

ОПОЗНАЛИ МИНАЛОТО, В КРАК СЪС СЪВРЕМЕННОСТТА, СМЕЛО МЕЧТАЕМ ЗА БЪДЕЩЕТО !

На 30.11.2016 клуб „Съвременник“ бе гост на Общински исторически музей град Гоце Делчев. Една от станциите на това пътуване във времето бе изложбата „ Писателите като хлапета“. Експозицията разкрива интересни моменти от детството на Алеко Константинов, Пейо Яворов, Дора Габе , Никола Вапцаров...

Игрите и играчките на децата от края на 19. и началото на 20. век предизвикаха огромен интерес: парцалени кукли , кубчета, карти „Крачун и Малчо“, лопка (дрънкалка), патланджек (устройство за изстрелване на кал)и много други пъстри и изненадващи съвременния човек игри.

Следваща станция от нашето пътуване във времето и пространството е посещението на столицата на 10.12. 2016г. Разгледахме историко-археологически резерват "Сердика - Средец": Източна порта, църква "Св.Спас", църква "Св.Петка Самарджийска", църква "Св.Георги"(Ротонда), Археологически комплекс "Западна порта на Сердика", Знаменития булевард „ Руски“, Руската църква ,Катедралата „Св. Александър Невски“.

Снимките пред Парламента, пред сградата на Министерски съвет, Президентството, царския дворец, на Площад Народно събрание илюстрират любопитството и доброто ни настроение. Запонаването с нашите прародители обаче в Националния природонаучен музей беше супер!

Връщането в настоящето с едно номигване към бъдещите празници беше посещението на един от столичните молове.От там си донесохме много емоции и, разбира се, подаръци.

КОЛЕДЕН БЛАГОТВОРИТЕЛЕН БАЗАР ОТ КЛУБОВЕТЕ ПО ПРОЕКТ „ ТВОЯТ ЧАС“

На 15 декември в НПГ "Димитър Талев" се проведе Благотворителен коледен базар.

Инициатор на благотворителната изява беше клуб по интереси по проект " Твоят час" - "Организиране на събития" с ръководител Неда Недева. В организацията и провеждането се включиха учениците от клуб "Съвременик" с ръководител Маряна Белчева и "Уеб дизайн и реклама" с ръководител Трендафилка Джонгова.

На базара се предлагаха коледни сладки, мъфини, десерти, календари и коледни пожелания изработени от самите ученици. Ученици и учители с интерес разглеждаха и закупуваха предлаганите изделия.

Благотворителният базар продължи около два часа, като се събраха 165 лв. Тези средства са използвани за еднократно подпомагане на ученици от НПГ "Димитър Талев".

Кой е най-желаният подарък за Коледа?

„Кой е най- желаният подарък за Коледа? „- попитаха свои съученици и учители учениците от 12в клас. Инициативата бе под ръководството на младия преподавател по практика „ Бизнес проект“ – г-н Селим Адем. Въз основа на маркетинговото проучване се установи, че най-исканите коледни подаръци са здраве, нов телефон и кола. А най-оргиналните пожелания за подарък са: „ Искрено „ Обичам те!“, „ Еднорог“, „ Три метра куче“, „ Совалка“, „ Чисти чорапи“, „ Това, което не се купува с пара“.

Е, нека всички коледни желания се сбъднат! Записа ли си, Дядо Коледа?

Новините подготвиха: Елис Ходжова, Мария Савова,8а

ДЕТСКИЯТ БРАК-СВЕТОВЕН ПРОБЛЕМ

/ продължение от стр. 10/

В теорията на промяна има 4 категории, където най-голямата част от усилията са съсредоточени върху: вдъхновяване на момичета, мобилизиране на семейства и общности, осигуряване на услуги и създаване и въвеждане на закони и политики. Слагането на край на детските бракове изисква взаимно подсилваща се работа около тези зони. Момичета, завършили поне основно образование, имат по-малък шанс да бъдат омъжени. Затова образованието е много важен инструмент за предотвратяване на детските бракове.

ИСТОРИЯТА НА РАХАНА СУНАР – ОТ ПОТЕНЦИАЛНО ДЕТЕ БУЛКА ДО ОБЩЕСТВЕН ЛИДЕР

Рахана Сунар била на 9 г, когато за пръв пъдт вижда как баща й малтретира майка й, като наказание, че ражда само момичета. Страхувайки си за своята безопасност и тази на сестрите си и майка си, тя се заклева никога да не я очаква такава съдба. На 15 г. тя получава стипендия, за да продължи своето образование, но баща й имал други планове - той искал я ожени. Рахана обаче мислела за образование ,затова го убедила, че ако се откаже от училище ,ще трябва да върнат пари и така тя отложила брака. Малко след отлагането на брака, животът й се преобръща, бащата напуснал семейството, като оставил 6 дъщери и бременната си съпруга. Рахана, принудена да напусне училище, си намира работа, за да издържа семейството си. Чрез целеустременост и подкрепата на фондация Strømme , тя успява да стартира Sambad, обществен проект, в който момичета в Северен Непал обсъждат женските права. Година след старта на проекта Рахана успява да осигури сграда, където да може да говори и води лекции, за да образова обществото на тема детски бракове. Откакто е започнала, тя епредотвартила 37 детски брака и гласът й се чува из целия свят.

Статията подготвиха: Ивана Милева и Виолета Милева,12 г

КАКВО СЕ СЛУЧИ ПРЕЗ ПЪРВИЯ УЧЕБЕН СРОК?

ТРЕТАТА ГРУПА СЪС СТАЖ В ГЕРМАНИЯ ПО ПРОЕКТ « ЕРАЗЪМ+» ПОЛУЧИ СВОИТЕ СЕРТИФИКАТИ

В НПГ "Д. Талев" бяха връчени европейски сертификати за успешно проведен стаж в Йена, Германия на учениците, участвали в третата мобилност през м.октомври по проект ЕРАЗЪМ +. Всички те са от специалности "Компютърна техника и технологии" и "Промишлена електроника". Това са учениците - Абаз Алиев Караалиев, Кристиян Илиев Борисов, Николай Велинов Панов, Георги Александров Караиванов, Иван Николов Гушков, Мариян Георгиев Манев, Николай Георгиев Попов, Евгени Димитров Василев, Кръстьо Ангелов Аврамов, Кръстиян Тодоров Праматаров, Пламен Пламенов Ашиков, Шариф Цанков Моратов. Сертификати получиха и техните ръководители - инж. А. Ковачев и К. Кокошаров. Координатор на проекта за НПГ "Д. Талев" е ЗДУПД инж. Соня Кюлева.

ПЕДАГОЗИТЕ ОТ НПГ УЧАСТВАХА В ТРИ КВАЛИФИКАЦИОННИ КУРСА

55 преподаватели и ръководния педагогич ески персонал участваха в три практически семинара по следните теми: "Разработване, внедряване и използване на интерактивни форми и методи в процеса на обучение", "Техники за стимулиране на логическото мислене, въображението и паметта у учениците" и "Повишаване на мотивацията за учене. Фактори и мотивационни модели."

НПГ „ДИМИТЪР ТАЛЕВ“ СТАНА БЕЗСПОРЕН ЛИДЕР ВЪВ ВСИЧКИ ДИСЦИПЛИНИ НА МЕЖДУУЧИЛИЩНИЯ ЕСЕНЕН ТУРНИР

Отборите от НПГ „Димитър Талев“, които участваха във всички дисциплини в „Есенния спортен турнир“, станаха абсолютни победители и обраха почти всички купи и грамоти за първите места в турнира в категориите футбол, баскетбол, волейбол и канадска борба. Наградите бяха връчени от заме стник-кмета на община Гоце Делчев - Богдан Боцев.

В историята на НПГ „Димитър Талев“ от този турнир ще останат емоциите и безапелационните футболни победи за момичета и момчета от 9 - 12 клас. Срещата по футбол между девойките от НПГ и ПГ по МСС - „ Пейо Крачолов Яворов“ завърши с разгромяващия резултат 10:0. Момчетата от НПГ също разбиха с 8:0 отборът по футбол на ПГ по МСС; с 2:0 биха отбора на СУ-Брезница и със 7:3 отбора на ПМГ “Яне Сандански“.

ЕДИНАДЕСЕТОКЛАСНИЧКИ ПРЕДСТАВИХА ИНТЕРАКТИВЕН ПРОЕКТ ПО АНГЛИЙСКИ ЕЗИК, ОСНОВАН НА ПРИНЦИПИТЕ НА СУЕСТОПЕДИЯТА

Ученичките от 11 „е“ клас Кристина Попова и Марина Гълъбова бяха сред специално поканените участници, които закриха „Световната седмица по предприемачество“.

Двете момичета получиха покана от JA Bulgaria да представят на голямото събитие своя интерактивен проект за изучаване на английски език, посредством методите на сугестопедията. Специалността, която изучават и двете талантливи момичета в НПГ „Димитър Талев“, е „Компютърна техника и технологии“.

Събитието се проведе в най-иновативната класна стая – Smart Classroom, създадена от JA България и Самсунг, намираща се в София Тех Парк по инициативата “JA обратно в училище!“.

Така за пореден път славата на НПГ „Димитър Талев" и град Гоце Делчев се разнесе на събитие със световно значение.

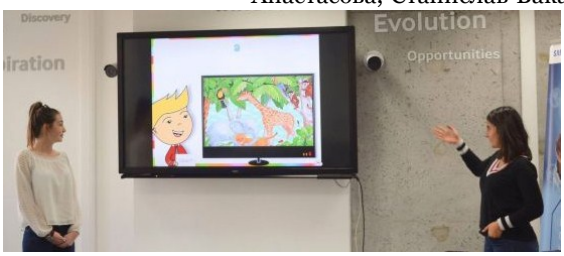

НПГ ЗА ПОРЕДНА ГОДИНА СТАНА ДОМАКИН НА ИНОВАЦИОНЕН ЛАГЕР 2016

Ученици от НПГ ”Димитър Талев” - Гоце Делчев се включиха през месец ноември много активно в Световната седмица на предприемачеството, като освен домакини бяха и дейни участници в инициативата Иновационен лагер 2016 г.

В иновационния лагер взеха участие шест отбора, разделени на случаен принцип, в които участваха представители на НПГ "Димитър Талев” - Гоце Делчев, Професионална гимназия по

икономика и туризъм ”Асен Златаров” - Петрич, Професионална гимназия по туризъм и хранителни технологии ”Никола Стойчев” – Разлог и Земеделска професионална гимназия ”Климент Тимирязев” - Сандански.

Казусът, по който работеха състезателите, бе "Защо пчелите са жизненоважни за съществуването ни?”.

Регламентът бе да се предложат пътища за успешно решаване на казуса, като учениците разполагат единствено с достъп до компютри, интернет и съветите на бизнес консултанти доброволци.

Шестте отбора разполагаха с 1 час време, за да подготвят презентация на своята идея и да я представят пред журито в рамките на 3 минути. Презентирането на отборите бе оценено от жури в състав: Богдан Боцев, зам.-кмет на община Гоце Делчев, Росица Джамбазова - директор на Бизнес инкубатор - Гоце Делчев и председател на Училищното настоятелство в НПГ „Димитър Талев“, и инж. Георги Атанасов - строителен предприемач.

Журито определи първото място за отбор 4 - Мирослав Пейчев, Веселин Руменов, Теодора Аважиева, Йорданка Ф аклийска, Катрин Кацарска, Екатерина Свечева.

2-ро място завоюваха учениците от отбор №6- Богомил Ибишев, Ивана Михнева, Надежда Танчева, Деница Анастасова, Станислав Бакалов. На 3-то място се нареди отбор № 1 - Десислава Ярчева, Борислав Ярчев, Илина Динева, Елена Гарабийска, Александра Георгиева и Петя Петкова.

Новините подготвиха: Мария Савова Сюлейман Господев, 8а, Иванка Дакова 9б

ПЕТЯ ДУБАРОВА – ПОЕТИЧНАТА ИКОНА, ОСТАНАЛА ЗАВИНАГИ НА 17

През месец декември се навършват 35 години от смъртта на голямата българска поетеса – **ПЕТЯ ДУБАРОВА**, отишла си твърде нелепо от този свят само на 17 години.

Все още поетесата липсва от училищните програми по български език и литература, въпреки че творчеството й вълнува тийнеджърите.

Наричат я детето чудо. Тя научава буквите на две години и половина, а след още една вече чете самостоятелно. На пет сама си взема книги от читалището.Започва да казва стихчета малко след като проговаря. След като в първи клас знае буквите, написва и прочита на майка си стихотворение от два куплета – „Буря в морето. „О, мене ме е страх от такова бурно море – възкликва майка й. – Искам то да се успокои, да грейне слънце.“ След кратък размисъл Петя добавя още един клупет, в който морето се е успокоило и слънцето усмихнато грее... Майката помни едно невероятно художествено сравнение, което Петя прави за картинка, на която е нарисувано орехово дърво и под него деца и възрастни събират орехи: „Фонтан е, зелен фонтаУчителките на Петя често я обвиняват, че преписва чужди стихове и ги представя за свои. „Ти не може да си толкова талантлива!“- казала един ден класната на малката поетеса. Петя се разплакала и се заклела, че всичко, което пише, е нейно.

Мургавото момиче с дебели плитки е отлична ученичка, без да полага някакви особени усилия. Високи оценки изкарва благодарение на високата си интелигентност и добрата си памет. Постъпва в най-елитното бургаско училище по онова време - Английската гимназия, където съученичките й я мислят за надменна. Вглъбеността на Петя, взорът, насочен навътре към душата й, отблъсква тези, които не я познавали отблизо.

През 70-те години учениците имали т.нар. бригади- полагали труд в заводи или на полето. Целта явно е възпитателна - да видят как се изкарва хляба, да усвоят трудови умения. Именно практиката в бургаската пивоварна вкарва младата поетеса Дубарова в коловоза, я извежда до трагичната ранна смърт. Петя, както и всичките й съученици, работи на машина за бутилиране на бира. Там поетесата трябва да следи брояча на контейнера, през който минават бутилките. Той обаче се поврежда. Естествено, Петя няма нужните технически познания, за да прецени какво точно да направи. „Сега не знаем колко точно бутилки са излезли от производство“, сърдят се някои от учителите – онези, които не я долюбват заради таланта и откровеността й. Зле прикрита, завистта на някои преподаватели се подхранва и от факта, че Петя ще учи литература в Москва, след като завърши гимназия. Пътят към това обаче ще бъде прекъснат, ако няма нужното поведение. Затова една учителка пише докладна до директора с предложение да намалят поведението на Петя заради „престъплението“, че не е видяла повредата на брояча.

Абсурдно, но факт – учителският съвет взема решение да й намали поведението с една единица, въпреки че не са спазени стъпките преди това – за първоначална забележка, мъмрене и едва след това тази крайна мярка. Тя е взета само с един глас повече сред учителите. Това е страховит шок за чувствителното и емоционално момиче. Тя – отличничката, поетесата, умницата...Майка й – мария Дубарова казва –„ Ако я бяха наказали предишната година, когато беше небрежна, щеше да е друго...“. „Големите“ провинения на Петя от изминалата година били, че понякога ходи с разпусната коса, а под престилката й се виждала червена блузка. Родителите й приемат училищното наказание, баща й дори я съветва да не й пука. В деня, в който разбира за намаляването на поведението си, Петя остава сама вкъщи. Из какви вселени се рее мисълта й, някой трудно може да каже, но краят е един - фатален.

„Така се запечата Петя в съзнанието ми – винаги изгонена от свят, скроен с аршин на малоумници. Тя не се вписа в него. Пое пътя си към бездънната Вселена. На нас, които се блъскаме по земния си път, ни остави за кураж поезията си...“, казва Елена Начева, една от най-близките до сърцето й приятелки.

Приживе Петя участва във филма „ Трампа“, където играе себе си. Ние от училищния вестник горещо препоръчваме поезията и прозата й, както и нейния дневник , поместен в книгата „ Най- синьото вълшебство“.

ИЗПОВЕД
(след родителската среща)

Защо? От мен ли пак ти се оплака.
Но как? Та аз не пея вече в час.
Дори звънеца трепетно не чакам –
мълча и слушам. Мамо, вярвай, аз

през този срок съвсем не се разсмивам
във час, когато другите мълчат.
Не съм необуздана, бурна, дива
дори и в събота. Но някой път

така ми се прииска да избягам
от всички тези думи и числа
и вятър на гърба ми длан да слага,
да тичам с автобусни колела.

Тогава аз забравям за урока
и моите разтворени очи
се пълнят мигом с хиляди посоки...
Класът урока слуша и мълчи.

В такива часове аз тихо бликам
най-искрените свои стихове,
но чуя ли, че името ми викът,
ги скривам като малки грехов
в очите си. Как хубаво, горещо
е с тяхната червена светлина!

Но днеска – след родителската среща,
те всички се превръщат във вина.

НА ПЕТНАДЕСЕТГОДИШНИТЕ

Аз съм гъвкава, млада, петнайсетгодишна,
аз съм толкова млада за пръв път до днес,
несравнима съм с цвят на напъпила вишна.
Нямам плахост и кротост, и сладък финес.

Нося тъмния чар на червена лъвица,
цяла в пищния хаос на джунгли и дни,
а съм всъщност и морска, и в мойте зеници
властно вдига морето зелени стени.

Нося синята кръв на жена индианка,
с бясна сила в мен ври Оцеолова власт.
Вижте, вижте сърцето на моята сянка -
многосърца, стоцветна, различна съм аз,

а съм само една - и за пръв път съм млада,
като грабната в миг от дървото сълза,
като пламък, изригнал от девствена клада,
като лумнала бързо нагоре лоза.

Ще раста, ще натрупам във себе си дните
и живота във трудния негов синтез,
ала своята сила петнайсетгодишна
ще запазя такава, каквато е днес.

КРИСТФЪР БЪКСТОН – ПРЕПОДАВАТЕЛЯТ НА ПЕТЯ ДУБАРОВА ОТ АНГЛИЙСКАТА ГИМНАЗИЯ – В СПОМЕНИ ЗА ГОЛЯМАТА ПОЕТЕСА

КРИСТФЪР БЪКСТОН е преподавател по английски език на поетесата Петя Дубарова в Бургаската езикова гимназия. Днес той живее в Англия.

Екипът на училищния вестник се свърза с него, за да ни разкаже от първо лице за голямата поетеса.

Благодарим на преподавателите по английски език – Г-жа Хаджидимитрова, г-жа Зафирова, г-жа Франгова, г-н Танчев, които помогнаха при превода от английски език.

Кристофър Бъкстон е роден в семейство на режисьор и актриса в Англия. Учи в католическа гимназия и живее в пансион. След като завършва Кентския университет, работи като учител в Португалия, Норвегия и България. В момента е преподавател по медии и комуникации в колежа в Брейнтрий, Англия. С пристигането си в България през 1977 г. Кристофър Бъкстон се влюбва в страната, нейната история и култура. Именно България е вдъхновение и основна тема на книгите му.

Ето какво ни разказа г-н Бъкстон за най-трагичния ден от живота на семейство Дубарови:

„Заради българските погребални обреди, аз видях труп за първи път. Неговата заминала си собственичка беше една от моите ученици - седемнадесет годишната поетеса Петя Дубарова.
Историята на Петя Дубарова е известна на всички българи. Нейни снимки все още красят стаите на много тийнейджърки. В най-новата и пълна колекция от нейната поезия, широко отворените й очи избягват погледа на наблюдателя и устата й е застинала в тъжно оттегляне. Косата й, вързана на две плитки по правилата на онова време, оформя лицето й и пада тежко върху бялата якичка на училищната униформа.

Не мога да коментирам всички фактори около смъртта на Петя - само ролята на училището. Тогавашната образователна система имаше един необичаен аспект, че отделните оценки за знанията на учениците и колективната оценка за поведение оставаха най-влиятелният фактор при продължаване на обучението на ученика в университет. По този начин може лесно да си представим как новината за намалената оценка за поведение на Петя е била посрещната в семейство Дубарови - особено като самата майка на Петя беше учителка.

В една от своите сатирични поеми Петя иронично пише за „предимствата“ да бъдеш ученик, на когото му завиждат, че е в Английската гимназия. Това включва ежедневна проверка на униформа, прическа и грим пред училищните врати и терор в класната стая с изпитване за обща култура, от което зависи оценката на ученика.

И така резултатът от учителския съвет, който последва след инцидента във фабриката бе напълно предсказуем. Подобни събрания се провеждаха за налагане на наказание „Намаляване на поведението“ на ученици за нарушения като неизвинени отсъствия, пушене на публични места, обръсване на главите - за тези, които носят дълги коси.

На Педагогическия съвет, без много обсъждания, на Петя бе наложено наказание „Намаляване на поведението“. Важно е да се отбележи, че на този етап Петя не показваше никакви признаци на дисидентство. С публикуването на стихове и успехите си във филмови роли, тя бе на крачка от върха в творческата си кариера. Местните поети Христо Фотев и Недялко Йорданов говореха с гордост за нейната поезия, която разкриваше точно това, което търсеха членовете на партията в ранните седемдесет години на миналия век- а именно – нов различен поглед на нещата.
След взетото решение за наказание на 3 декември Петя нарушила обичайните си римувани строфи и написала следните неразгадаеми редове:
„Измамена. Младост. Прошка. Сън. Спомен. Зад стените на голямата къща. Тайна“.
Смъртта й предизвика значително обществено безпокойство – най-вече, защото веднага беше свързана с фанатични дисциплинарни действия, предприети срещу нея от училището й. В учителската стая имаше тревожна дискусия - дали някой от нас трябва да присъства на бдението. Новината за самоубийството на Петя толкова изуми моите колеги, че дори идеолозите на партията бяха сведени до безпомощност. Вероятно, училището щеше да бъде държано за отговорно за смъртта на Петя и присъствието на училищни представители в дома й беше изключено. Въпреки това, ако никой от училището не беше отишъл, последиците биха били също толкова лоши. Като англичанин, който не е присъствал на учителското заседание с фатален край, бях попитан дали бих придружил нейния класен ръководител. Съгласих се. Така , след като получих спешен урок по етикет относно такова събитие от жена ми - българка, тръгнах през враждебната група от съседи, събрани около вратата на Дубарова, по стъпалата на типична двуетажна къща и направо в малката предна стая.

Виждаше се само лицето на Петя. Нейното своеволно унищожено тяло беше покрито с цветя, които заплашваха да прелеят на пода. Поставих букета си внимателно и се приближих до лицето й. Беше както си представях, че ще бъде. Дръзката жизненост си беше отишла, за да бъде заменена от ужасна бяла тишина.

Все пак в момента, в който се взирах в мъртвото й лице, аз все още не бях прочел много от нейните стихове. Това, което чувствах тогава, бе отсъствието на момичето, с което аз и целият клас споделяхме класната стая . Тя бе осъзнала много добре колко ценна е за нас.

Измърморих подготвени думи на майка й и се запрепъвах по стълбите, за да изчакам моя колега. Не бяхме добре дошли, но изпълнихме дълга си. В деня след погребението научих нова дума -Mamkavi (итал) превод: - убийци (итал). Тя беше написана с главни букви на задната стена на учителската стая. От ръководството на училището извърнаха лица и се преториха, че нищо не се е случило, въпреки че следите от съобщението оцеляха дори след група от чистещи лелки.

Това , с което те завладява поезия й, е непринудеността на младежкия изказ с всичките негови радости, съмнения и страх. През цялото време се усеща противопоставяне между безпогрешната добра дъщеря, ученик и гражданин и дивата душа, която копнее да свали оковите. Тя притежава глас, напомнящ на този на Ана Франк, който повелява да бъде чут и да бъде предаден на поколенията. Нейната поезия е особено поразителна, защото поради младостта си, тя не бе в състояние да заглуши вътрешното си бунтарство с външните изисквания на социализма и традиционния морал.“

Разговора с г-н Бъкстон проведоха: Мария Савова, Елис Ходжова, Сюлейман Господев 8а клас

ДЕТСКИЯТ БРАК-СВЕТОВЕН ПРОБЛЕМ

Ивана Милева от 12 г клас е репортер на училищния вестник, който винаги се интересува от актуалните в световен мащаб теми. Тя следи международния печат и за нея няма затворени врати, когато иска да пита. В миналия брой Ивана представи темата за милосърдието чрез образа на Дядо Добри. Сега нашата репортерка, заедно със сестра си – Виолета, която също е част от журналистическия екип бяха заинтерсованани от темата за детските бракове. Не само защото те са чест сюжет в индийските филми, но и защото за нея е шокиращо как и в България детските бракове са част от ежедневието на някои общности. Ивана и Виолета Милеви смятат, че трябва да се даде гласност на проблема, така както правят чужестранни организации, за да се помогне на момичета, изпаднали в подобна стиуация. Репортерките ни се свързаха с много международни организации и получиха отговори на въпросите си от глобалната партньорска мрежа **Girls Not Brides(„Момичета Не булки“) .**

Какво е детски брак?

Детски брак е всеки формален брак или неформален съюз, в който една или две от страните е под 18 - годишна възраст.

Къде се случва?

Детските бракове са наистина глобален проблем, който засяга държави, култури, религии и етноси. Булки деца могат да се намерят във всяка част на света, от Близкия Изток до Латинска Америка и от Южна Азия до Европа.

Защо се случва?

Според глобалната партньорска организация Girls Not Brides причините, поради които се случват тези детски бракове са:

Половото неравенство.

В много общности където се извършват детски бракове, момичетата не са толкова ценени колкото момчетата – те са виждани като тежест за своето семейството. На жененето на дъщерята в ранна възраст се гледа като облекчение на икомическите трудности като прехвърлят “товара” към семейството на съпруга. Момичета, които имат връзки или забременяват извън брака, биват унижавани както те, така и тяхното семейство.

Бедност

Бедността е една от причините, поради които се женят млади момичета в развиващите се страни. В тези страни често семейството и момичетата вярват, че така те ще си подсигурят бъдещето.

За родителите, които дават дъщерята, това е просто едно гърло по-малко, което да хранят, обличат и образоват.

Има случаи, в които женитбата е начин да се отърват дългове, прекратят конфликти, спорове и да се основат социални, икономически и политически връзки.Обикновено вярват, че да инвестират в образованието на сина си е по-изгодно за бъдещето им.

Несигурност

Повечето родители женят дъщеря си, защото смятат, че това е в неин най-добър интерес. В страни с висок риск от тормоз и физически и сексуални нападения ,това означава подсигуряване на нейната безопасност.

Как влияят детските бракове върху психиката на децата?

Според Girls Not Brides детските бракове могат да окажат влияние във всеки аспект от живота на детето. Всяка година 15 милиона момичета се омъжват преди да навършат 18. Това са 28 момичета всяка минута. Има случаи момиче да се омъжи в рамките на един час след запознанството. Децата булки преминават през големи изпитания в резултат на това, че са омъжнеи като деца. Изолирани, често с намалена свобода, момичетата се чувстват безсилни и са отнети основните им човеши права на здраве, образование и безопасност. Тези права са написани в Всеобщата декларация за правата на човека, в Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация срещу жените. Въпреки че не е сигурно дали детските бракове предизвикват отпадането от училище, или обратното, ясно е, че бракът често слага край на формалното обучение на момичето. Когато едно момиче отпадне от училище на нея се отказва правото на образование и добиване на умения и знания, нужни, за да води здрав и щастлив живот.

Момичетата, омъжени преди 18-годишна възраст , е най-вероятно да изпитат домашно насилие. Те също така най-вероятно биха повярвали, че е справедливо мъжът да удря жена си, за разлика от жени омъжени по-късно. Глобално 44% от момичетата между 15-19г. мислят, че съпругът е оправдан при удряне или биене на своята съпруга или партньор. В някои случаи детският брак може да бъде считан за вид робство. Когато децата са купувани и продавани с цел сексуална експлоатация или са търгувани с цел насилствен брак, техните случаи отговарят на интернационалните дефиниции за робство или практики на робство.

Защо минималната възраст за сключване на брак трябва да бъде 18г. ?

Членовете на Girls Not Brides вярват, че минималната възраст за брак трябва да бъде 18г. и да съвпада с интернационалните права на човека. Поставянето на 18 години като минималната възраст може да предпази децата от брак когато те още не са физически,психически и емоционално готови. На Балканския полуостров Турция е със най-висок процент на детски бракове в Европа с целите 15%оженени момичета преди 18 годишна възраст.

В Турция правителството беше върнало законопроект , който предлагаше мъже, осъдени за сексуално насилие над деца да бъдат оневинени, ако се оженят за момичето, което са нападнали. По-късно това бе отменено. Управляващите успяха да вземат това решение благодарение на натиска от гражданското общество, много членове на Turkish Girls Not Brides, публични протести и интернационалния отзив. Турското правителство оправда предложението с това, че е било с цел запазване на целостта на семейството.

Какво може да направим за да спрем детските бракове?

Слагането на край на детските бракове изисква работа във всички сектори и на всички нива. Girls Not Brides са разработили теория на промяната.

Теорията на промяна показва важността на дългосрочни и устойчиви превенции, които са добре подготвени и с осигурени ресурси и споделени знания.

/ продължение на стр. 6/

Г-ЖА ВАСКА КАРТАЛОВА: „ КОГАТО СЪМ СПОКОЙНА БИХ СЕ ОПРИЛИЧИЛА НА ВОДА, КОГАТО СЪМ ВБЕСЕНА - ТИРОКСИН, КОГАТО СЪМ ЩАСТЛИВА – ДОПАМИН „

/продължение от 12 стр./

Какво в образователната система Ви харесва и какво не ?

Чувството на свобода, която днес имат учениците, и възможностите да учат през много източници. Не ми харесва, че нямат време за затвърждаване и повторение на наученото, а са необходими трайни и системни знания.

Как бихте се описали чрез химични елементи или съединения?

Спокойна –Вода; Вбесена – Тироксин (Основни функции на хормона -повишаване на възбудимостта на нервната система и ускоряване на сърдечната дейност, засилване на обмяната на веществата и повишаване на количеството на образуваната от организма топлина). ; Щастлива – допамин – т.нар. „хормон на щастието“.

Колко сте годишна? Изглеждате доста млада и ние, учениците, се опитваме да гадаем….

На попрището жизнено в средата.

Вашето хоби е….

Разходки сред природата, много добре релаксирам в контакт с природата в комбинация с приятна компания удоволствието е пълно.

Имали ли сте ситуации , в които сте действали по симпатия спрямо ученици?

Да, когато виждам, че се полага труд от учениците, дори и с по-малки знания, но упорити и целенасочени.

Какво новогодишно обещание си дадохте?

Да бъда по-добра като човек, майка и съпруга.

На всички ученици и учители във НПГ „Димитър Талев „ искам да пожелая : Да посрещнем идващото ново начало с радост и светли чувства. Вярвам, че през 2017 година съкровените човешки ценности ще бъдат силата, която ще ни носи благоденствие и сполука. Тези прекрасни празнични дни са символ на надеждата и раждащото се добро!

Да се множат успехите, да са благословени делата, да са честити дните! Весели празници!

Г-Н ТОМА БАЛТОВ: „ ВИНАГИ ПИША ОЦЕНКИ САМО ПО ПОКАЗАНИ ЗНАНИЯ „

Г-н Балтов, как си спомняте ученическите си години?

Смятам, че бях добър, прилежен и малко буен ученик. Завърших ПМГ „ Яне Сандански“, паралелка „ История и литература“.

Как си спомняте ученическата си любов?

Имал съм случаи и на споделена и на несподелена любов. Но и при двата варианта е било много вълнуващо за мен.

Имате ли си приятелка? Мислите ли за брак?

В момента нямам приятелка и не мисля за брак.

Писали ли сте оценка по симпатии?

Не, категорично. Винаги пиша оценка по заслуги – знания.

Коя черта бихте искали да промените в характера си?

Спонтанността, защото невинаги вземам правилни решения, когато съм спонтанен.

Намирате ли прилики между себе си като учител и Вашия преподавател по история от училище?

Да. Използвам някои методи на преподаване от моите учители – г-н Атанас Джупанов и г-н Димитър Тунков.

Вярвате ли в свещените корени на българското,както пророкуват много гадатели – че сме една от първите цивилизации в света ?

Абсоютно вярвам. За да се запазим като народ и държава повече от 1300 години, значи в нас има нещо свещено.

Имало ли е ситуация в която сте искали да се откажете от професията си ?

Аз съм твърде млад в тази професия, за да мисля за отказване. Макар че се ядосвам на пропуските в образователната система, ми харесва да бъда учител.

Вашият коментар за някои световни събития и тенденции:

- **Как бихте коментирали избирането на Доналд Тръмп за президент на САЩ?**

Доналд Тръмп като президент на САЩ обещава да работи за изглаждане на отношенията с Русия, както и намаляване на военните интервенции в Близкия изток. Това , според мен, е правилно и е добре.

- **Мнението Ви по мигрантския въпрос и световните политики спрямо мигрантите…**

Мигрантският въпрос е проблем за цяла Европа. Според мен, много малка част от мирантите бягат, заради войната и наистина имат нужда от помощ. България си има достатъчно проблеми за решаване, за да се отделят слредства и грижи за мигрантите. Бих искал да следваме политиката за мигрантите, която има унгарския министър-председател – Виктор Орбан.

Г-ЖА МАРИЯ КИРЕВА: „ УЧИТЕЛЯТ Е МНОГО ПОВЕЧЕ ОТ ПЕДАГОГ“

Каква ученичка бяхте? Разкажете за своя ученически живот.

Изпълнителна, ученолючива, понякога мъничко буйна. Имах щастието да попадна в един прекрасен клас. Заедно се справяхме с трудните уроци и много си помагахме, бяхме много сплотени. Всъщност съм учила тук – в НГ „ Д.Талев“, в икономическа специалност.

Как си спомняте първата ученическа любов ?

Не си спомням първата ученическа любов, май беше несподелена.

Вие сте учител за първа година. Какво бихте казали за професията от позицията на практикуващ вече учител?

Да, тепърва навлизам в това поприще и мога да кажа, че е много трудна, отговорна и емоционално обременяваща професия. За краткия период, в който съм учител, разбрах, че учителят не е само педагог, а много повече. Той е и приятел, и родител, и възпитател. Общо взето, учителят е „ всичколог“.

Ако трябва да се опишете чрез литературни герои или произведения в различини свои състояния – като ядосана, като щастлива, като влюбена, като изпитваща и т.н. – в кои герои и произведения ще се припознаете?

Трудно мога да се припозная в литературен герой. Но мога да кажа, че едно от мойте любими произведения е баладата

„ Неразделни“ на Пенчо Славейков – може би заради идеята за любовта, която е основа на живота и е над всичко, не познава граници.

С какво най-много Ви изненада професията учител / нещо, което примерно не сте очаквали/?

Изнендах се от това колко много умения трябва да има учителят и колко много отговорности има. Преподаването е само малка част от длъжностната му характеристика, а всъщност има много работа с документация, взаимоотношенията с учениците е труден процес и там трябва да си психологически умел. Тези неща от студентската скамейка не могат да се усетят в пълната си същност.

Г-ЖА КИМЛЕ КАРДАШЕВА: ИМА ПРИЛИКА МЕЖДУ МЕН И КИМ КАРДАШИЯН – КРАСИВИ СМЕ

Каква ученичка бяхте? Разкажете за своя ученически живот.

Ученическите години са едни от най-интересните и вълнуващи години в живота на всеки. Бях ученолюбива, любопитна, примерна ученичка с ясно поставени цели и задачи пред мен. Завърших средното си образование тук, в НПГ , специалност " Счетоводна отчетност". Имах много сплотен клас, състоящ се само от момичета – 26 ☺. Само хубави моменти и спомени...

Как си спомняте първата ученическа любов?

Не съм от хората, които се влюбват лесно... В ученическите ми години съм имала все пак някакви тийнейджърски трепети, за които си спомням с усмивка. Той беше от специалност „ Компютърна техника и технологии" и имахме заедно час по физкултура. По тази причина часовете по физкултура и спорт ми бяха любими.

Има ли тип учители, който не сте харесвали и ако - да, намирате ли черти на свои учители у Вас?

Нямаше такива учители, които да не харесвам, напротив, всички бяха много обичани и ценени от мен, защото малко или много именно моите учители са тези, които доизградиха, изучиха и възпитаха мен като човек. Искам да кажа едно огромно БЛАГОДАРЯ на всички мои учители за знанията, които са ми дали и уроците на които ме научиха.

Намираме прилика между Вас и Ким Кардашиян. Вие виждате ли такава?

Честно казано Не. Единствената прилика е може би в това, че и двете сме красиви ☺ Знам ли...И в студентските години също са ми посочвали тази прилика – и в името,и във визията. Мисля, че съм по-добра от нея....
в географията и историята ☺.

Кое най-много НЕ Ви харесва в образователната система и кое Ви харесва?

Образованието в България - това е доста сериозна тема. За съжаление наистина май само критики могат да се напишат. Повечето реформи в образователната система не ми харесват избощо.

Не ми харесва това че, всеки, който има възможност, може да си купи образование. Много често, обаче се случва така, че млади хора нямат възможност да си позволят необходимото образование и така се пропилява талантът им за развитие.

Никой не е безпогрешен. Ако сгрешите с нещо пред учениците бихте ли си признали?

Естествено, че ДА! Мразя лъжата. Винаги им казвам на учениците, че човек се учи от собсвтените си грешки и всеки греши.

Какви бяха очакванията Ви за учителската професия преди да практикувате и как се чувствате днес?

Чувствам се много добре. За мен учителската професия е сбъдната мечта!

Ако имахте възможността да заведете ученици където и да е по земното кълбо, коя е първата дестинация, която ще предпочетете и защо?

Може би в Дубай, защото това е най-желаната и най-коментираната дестинация с учениците. Винаги, когато чуят за Дубай виждам блясък в очите им... Изглежда им модерно, луксозно.

Ако трябва да опишете чрез географски обекти как бихте изглеждали ?

Когато съм ядосана съм земетресение с магнитут 9 по Рихтер.
Когато съм спокойна съм красив залез.
Когато съм влюбена съм Хавайски острови.
Когато съм радостна съм Екватора – чувствам се в центъра на света.
Когато поверявам контролни работи съм вулкан.
Когато изпитвам съм айсберг

Виждате ли сина си като учител? Действате ли учителски спрямо детето?

Не го виждам като учител. В повечето случаи действам учителски спрямо определени ситуации и извличам най-доброто за неговото възпитание.Интересувала съм се и от другите образователни системи и ми харесва финландската.

Вашият коментар за някои световни събития и тенденции:

Как бихте коментирали избирането на Доналд Тръмп за президент на САЩ?

Не харесвам Доналд Тръмп, не съм следяла и кампанията му, но бях много изненадана, че той спечели изборите. Не харесвам политиката му спрямо чужденците и би създал напрежение по този начин.

Мнението Ви по мигрантския въпрос и световните политики спрямо мигрантите...

Болна и няприятна ми е тази тема... Мъчно ми е, че млади, образовани хора напускат България за да търсят реализация в други страни, а в същото време настаняват бежанци и се грижат за тях...

Г-ЖА ВАСКА КАРТАЛОВА: „ КОГАТО СЪМ СПОКОЙНА БИХ СЕ ОПРИЛИЧИЛА НА ВОДА, КОГАТО СЪМ ВБЕСЕНА - ТИРОКСИН, КОГАТО СЪМ ЩАСТЛИВА – ДОПАМИН."

Каква ученичка бяхте? Разкажете за своя ученически живот.

Бях отговорна, изпълнителна и с отличен успех. Животът беше сравнително спокоен без забавления и изкушения, като сегашните години. Нямаше фейсбук, а лексикони в тетрадки. Забавленията бяха малко предимно кино и разходки. Имаше определен вечерен час до 22,00 ч.

Как си спомняте първата ученическа любов ?

Предимно си харесвах някой ученик , но времената бяха такива, че първо се наблягаше на ученето, а не на ученическа любов.

Има ли тип учители, който не сте харесвали и ако - да, намирате ли черти на свои учители у Вас?

Да, имах тип учители „буквояди", които искаха учебника да се знае с точка и запетайка. Не мисля да се превръщам в такъв типаж.

/ продължава на стр.11/

Интервютата в рубриката „На горещия стол" взеха: Мария Савова, 8а, Иванка Дакова, 9б, Марияна Кратанева,10г